

عنوان مقاله:

دنیا و آخرت در نهج البلاغه از دیدگاه امام علی(ع)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدحسین سرداگی - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات زبان فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

فرزاد فرزی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

یوسف رسولی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

خلاصه مقاله:

مقوله دنیا و آخرت در نهج البلاغه به طرق و دلایل گوناگون بارها تکرار شده است و روش های مقابله با تهدیدات دنیا و ارتباط بین این دو مقوله از دیدگاه امام علی بیان شده است، در نهج البلاغه، دنیا به کرات مورد نکوهش قرار گرفته، به گونه ای که ممکن است چنین برداشت شود که از دیدگاه امام علی ع دنیا از آنجا که موجب فریب و گمراهی انسان می شود باید به کلی نادیده گرفته شود اما نظر آن حضرت آن است که اگرچه دنیا پدیده ای نکوهیده و زشت است که موجب تباهی آخرت انسان ها می شود؛ اما حضرت علی علیه السلام در کنار نکوهش دنیا، گاه آن را تحسین کرده اند. در واقع، این دل بستگی ها و تعلقات روحی به دنیا که پیامدهای ناگوار و تبعات سوئی به دنبال دارد مورد مذمت قرار گرفته است. همچنین، مخاطب حضرت علی علیه السلام غالباً قاسطین، ناکثین و مارقین هستند و آن حضرت از نوع نگرش آنها نسبت به دنیا بیزار و متنفرند و دید آنها را نسبت به دنیا مورد سرزنش قرار داده است.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، امام علی(ع)، دنیا، آخرت،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/713280>

